

Nu ved vi, at udgifterne til fedmeproblemer, dårlig sundhed, er accelereret i mellemtiden. Derfor kan jeg ikke lade være med at spørge: Hvordan synes man faktisk, det går med den her informationsmetode?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Man kan jo ikke sige, der ikke bliver brugt penge på det her område og på det her spørgsmål. Jeg kan nævne, at der på finansloven i 2005 blev afsat 90 mio. kr. i perioden 2005-2008. Fødevarerstyrelsens ressourcer på området udgjorde 11 mio. kr. i 2004, 12 mio. kr. i 2005 og 16 mio. kr. i 2006. Satspuljemidler: 83 mio. kr. til bekæmpelse af overvægt. Så jeg synes faktisk, man gør en hel del.

Men jeg mener, og det kan godt være at hr. Ole Vagn Christensen er uenig med mig i det, at der også ligger en meget, meget stor informationsindsats i bestræbelserne på at få knækket kurven, når det gælder overvægt, og at få fat i de forældre og gøre dem klogere på kostvaner, så forældrene også går ind og tager det ansvar, som de naturligvis har, for, hvordan deres børns livsstil og forhold til kostvanerne er. Det synes jeg egentlig vi stadig væk skal holde fast i: Forældrene har et ansvar også på det her område.

Så er jeg i øvrigt helt enig med hr. Ole Vagn Christensen i, at det er en fantastisk god redegørelse.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det er en tynd redegørelse, fordi der mangler nogle handlingsplaner også for, hvordan man sådan set kommer videre. Når jeg stiller det spørgsmål om udgifterne, er jeg da glad ved, at hr. Per Ørum Jørgensen her remser dem op og siger, at det altså er konsekvensen af den måde, som man sådan set har grebet det an på.

Kl. 12.05

Det kunne jo godt være, det var bedre, hvis man tog fat ved kilden, men jeg har indtrykket af, at man ikke ønsker det fra regeringens side. Man pålægger den enkelte forælder det ansvar, og det accelererer derudad med økonomiske udgifter netop omkring det med usandheden og fedmeepidemien, som sådan set er stigende, ikke bare i Danmark, men også andre steder, og hvis man kigger sig rundt omkring, vil man opleve, at det faktisk er situationen.

Derfor mangler der en kraftig handlingsplan for, hvad der kan motivere fattige forældre til så-

dan set at sørge for, at de her ting bliver bragt på banen. Der er jo masser af andre steder, hvor vi går ind og investerer i at være med til at forebygge ting og sager, også fra statens side, men det har jeg forstået man ikke ønsker fra regeringens side, når det drejer sig om det her område.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg er egentlig glad for, at hr. Ole Vagn Christensen nævnte de fattige forældre, for regeringen har jo netop også i forbindelse med dette års finanslov øremærket midler til at sikre, at de børn i institutionerne, som har friplads, også kan få et gratis måltid mad.

Men det, Socialdemokraterne vil have, er, at selv hvis folk tjener en million kroner, skal staten ud fra en tese om, at staten ved bedre, også betale for deres børn. Man fratager fuldstændig de folk, der selv kan og vil tage ansvar på det her område, ansvaret. Det synes jeg er en glidebane, og et eller andet sted kan jeg heller ikke ud en fra typisk socialdemokratisk tankegang se, hvorfor man synes, at overklassebørnene skal have gratis mad.

Hvorfor ikke målrette midlerne til dem, der virkelig har brug for dem, og så bruge de andre midler væsentlig mere konstruktivt, bl.a. på de udsatte grupper? Det synes jeg da var en meget bedre linje, og det er den linje, regeringen har valgt på det her område i stedet for at frådse med skattekroneerne, så det næsten er pinligt.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg synes, jeg hørte en kursændring i den konservative ordførers ordførertale, når det gælder berigede fødevarer. Det er jo sådan, at det har været min opfattelse, at vi sådan set fra den ene ende af Folketingssalen til den anden ende af Folketingssalen har været enige om, at vi synes, at det at berige fødevarer til den brede danske befolkning er en decideret uskik.

Dels ser jeg nu af Fødevareredegørelsen, dels hører jeg mig også i hr. Per Ørum Jørgensens tale til, at man nu åbner for, at berigede fødevarer kan være vejen frem for at opnå større sundhed blandt danskere. Mener hr. Per Ørum Jørgensen virkelig det, og er der, som jeg opfatter det, siden vi havde multivitaminsagen for omkring et år siden, tale om et konservativt kurskifte?